

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/489/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814208788
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814208788.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa C. D. S., s.r.o. so sídlom Z. 5, I., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného advokátom J. D., s.r.o. so sídlom Z. 5, I. proti odporkyňi G. K., bytom Z., Z. G. XXX/XX, zastúpenej advokátom JUDr. W. T. so sídlom P., J. Kráľa X/A, o návrhu odporkyne na obnovu konania, na odvolanie odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. septembra 2014, č. k. 12C/77/2014- 49 v senáte jednomyselne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh na obnovu konania, ktoré vo vzťahu k odporkyňi skončilo dňa 18.12.2012 právoplatnosťou platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.11. 2012 č. k. 12Ro/235/2012-21. Zároveň zamietol návrh odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.11. 2012, č. k. 12Ro/235/2012-21. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že odporkyňa sa domáhala obnovy konania, ktoré voči nej bolo skončené platobným rozkazom Okresného súdu Prievidza, ktorý jej bol doručený dňa 28.11.2012 a voči nej nadobudol právoplatnosť 18.12.2012. Svoj návrh odôvodňovala tým, že súd pri vydaní platobného rozkazu vôbec neaplikoval spotrebiteľské právo, keďže vôbec nepreskúmal neprijateľné zmluvné podmienky. Preto podľa jej názoru sú dané dôvody na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ ako aj dôvody na obnovu konania z dôvodu § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p.. Súd po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 228 ods. 1 písm. a/, e/ O.s.p., ust. § 228 ods. 2 O.s.p., § 230 ods. 1 O.s.p., § 234 ods. 1 O.s.p. a § 233 O.s.p.. Z hľadiska návrhu primárne súd zisťoval, či je návrh podaný proti právoplatnému rozhodnutiu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporkyňi bol dňa 28.11.2012 doručený platobný rozkaz. Odporkyňa proti platobnému rozkazu odpor nepodala a preto jej lehota podľa § 172 ods. 1 v spojení s § 57 ods. 1, 2 O.s.p. uplynula dňa 18.12.2012 a v tento deň sa stal platobný rozkaz právoplatný. Na tomto závere nič nemení ani to, že do konania na stranu odporkyne dňa 11.10.2012, vstúpil vedľajší účastník, ktorý dňa 30.11.2012 podal proti platobnému rozkazu odpor. Ako dôvod obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. teda, že sú tu skutočnosti, rozhodnutie alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní účastník, vo veci odporkyňa poukázala na viacero súdnych rozhodnutí, z ktorých sú zrejmé právne závery, ktoré sa vzťahujú na skutkové okolnosti vzťahu navrhovateľa a odporcov. Konkrétne poukázala na závery súdov, podľa ktorých zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom 1/ treba posúdiť ako zmluvu o pôžičke podľa § 657 OZ a nie ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, pričom na túto zmluvu treba aplikovať aj ust. zák. č. 258/2001 Z. z. a preto treba považovať úver poskytnutý právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi za bezúročný a bez poplatkov, dojednania o výške úrokov z omeškania v sadzbe 0,1% denne a dojednania o zmluvnej pokute vo výške 20 % treba považovať za neadekvátne vysoké plneniu. To, že určité súdne rozhodnutia sformulovali právne názory, ktorých aplikácia by mala mať za následok to, že súd v pôvodnom konaní nemal vydať platobný rozkaz a preto jeho vydanie je v rozpore

s § 172 ods. 1 O.s.p. a osobitne v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p. nemožno považovať za dôvod obnovy konania. Platobný rozkaz ako každé iné súdne rozhodnutie môže byť vydaný len za splnenia zákonom predpísaných podmienok. V prípade platobného rozkazu zákon stanovuje, že platobný rozkaz možno vydať len vtedy, ak zo skutočností tvrdených navrhovateľom po právnom posúdení týchto skutočností súdom, musí byť daná dôvodnosť uplatneného nároku. Ust. § 172 ods. 9 O.s.p. je len osobitným vyjadrením tejto základnej podmienky pre spotrebiteľské vzťahy a v zásade sa javí ako nadbytočné, keďže ak navrhovateľom tvrdené skutočnosti v určitých zmluvných dojednaniach treba posúdiť podľa hmotného, hoci aj spotrebiteľského práva tak, že sú neplatné, stačí na nevydanie platobného rozkazu zdôvodnenie podľa § 172 ods. 1 O.s.p.. Z uvedeného je zrejmé, že platobný rozkaz ako každé iné súdne rozhodnutie môže byť nesprávne a to z dôvodu, že na jeho vydanie neboli splnené procesné podmienky, v konaní neboli zohľadnené skutočnosti, ktoré z akéhokoľvek dôvodu neboli niektorým z účastníkov konania uvedené alebo účastníkmi tvrdené skutočnosti boli súdom nesprávne právne posúdené, teda na ne bolo nesprávne aplikované hmotné právo, čo viedlo k nesprávnemu záveru o dôvodnosti, resp. nedôvodnosti uplatneného nároku. Všetky dôvody prípadnej nesprávnosti návrhom na obnovu konania napadnutého platobného rozkazu však nemožno považovať za dôvody, pre ktoré by bolo možné povoliť obnovu konania z dôvodu § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p.. Pripustenie opačného záveru by viedlo k absurdnému výsledku, podľa ktorého by akýkoľvek nesprávny platobný rozkaz akéhokoľvek nesprávne súdne rozhodnutie bolo napadnuteľné návrhom na obnovu konania. Takáto nesprávna konštrukcia je v rozpore so základnou podmienkou dôvodu na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., z ktorej vyplýva, že musí ísť o také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré účastník bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Odporkyňa mohla v pôvodnom konaní použiť všetky skutkové a právne námietky, ktoré používa v návrhu na obnovu. Osobitne mohla v odpore proti platobnému rozkazu namietnuť neúplnosť návrhu v jeho časti týkajúcej sa uplatnených sankčných poplatkov, namietnuť premlčanie nároku a uviesť právne predstavy o tom, že zistené skutkové okolnosti treba posúdiť podľa hmotného práva tak, že z nich nemožno vyvodiť dôvodnosť navrhovateľom uplatneného nároku. Preto súd prvého stupňa dospel k záveru, že nebol daný dôvod obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p.. Ako dôvod obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku odporkyňa označila to, že platobný rozkaz je v rozpore s rozhodnutiami Európskeho súdneho dvora, a to z toho dôvodu, že súd pred vydaním platobného rozkazu nepreskúmal neprímerané zmluvné podmienky, a preto vydal platobný rozkaz. K tomu predovšetkým treba uviesť, že z vydaného platobného rozkazu vôbec nemožno dospieť k záveru, že by súd nepreskúmal neprímerané zmluvné podmienky. Rovnako ako k tomuto záveru odporkyne možno z obsahu spisu dospieť k záveru, že súd zmluvné podmienky preskúmal, no nedospel k tomu, že by boli neprijateľné. I keby súd dospel k záveru, že súd zmluvné podmienky nepreskúmal a nesprávne vydal platobný rozkaz, nemožno dospieť k záveru, že by takýto postup bol v rozpore s citovanými rozhodnutiami Európskeho súdneho dvora. Možno dospieť len k záveru, že takýto postup bol v rozpore s § 172 ods. 1 a 9 Občianskeho súdneho poriadku. Z doteraz uvedeného je zrejmé, že odporkyňa prispôbovala svoje nesprávne právne predstavy v návrhu na obnovu konania želanému výsledku spočívajúcemu v povolení obnovy. Dôvodom, pre ktorý odporkyňa podala návrh na obnovu konania bolo to, že vydaný platobný rozkaz nevychádzal zo všetkých skutočností, ktoré bolo možné aplikovať na vzťah účastníkov, teda, že právoplatný platobný rozkaz bol vydaný na základe neúplne zisteného skutkového stavu. To bolo spôsobené činnosťou súdu, ktorý nevyzval navrhovateľa na doplnenie skutkových tvrdení a tým, že odporkyňa odporom nedoplnila tie skutkové tvrdenia, ktoré boli v jej prospech a ktoré prirodzene v návrhu neuviedol navrhovateľ a vydaný platobný rozkaz vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže je zrejmé, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá zjavne pre neurčitosť a pre rozpor s dobrými mravmi neplatná dohoda o uzavretí splátkového kalendára (neurčitosť uznania záväzku spôsobuje nejednoznačný odkaz na bližšie nešpecifikovanú istinu, pričom nie je zrejmé, o ktoré splátky istiny a úroku, resp. iné sankčné plnenia podľa zmluvy malo ísť; to, čo vlastne bolo predmetom uznania záväzku, spochybňuje a robí neurčitým i odkaz na nešpecifikované príslušenstvo záväzku a zjavne bez právneho dôvodu uznávané náklady na bližšie nešpecifikované inkasné konanie). Je zrejmé, že právoplatný platobný rozkaz je nesprávny, no jeho nesprávnosť nie je spôsobená rozporom s rozhodnutiami Európskeho súdneho dvora a táto nesprávnosť mohla byť zistená už v čase, v ktorom mohla odporkyňa podať odpor proti platobnému rozkazu, keď mohla uviesť všetky tvrdenia a právne predstavy, ktorých sa dovoľáva v návrhu na obnovu konania. V tejto súvislosti sa súd musel zaoberať i tým, či bol návrh na povolenie obnovy konania podaný včas. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporkyni bol už dňa 20.12. 2012 doručený odpor, ktorý proti vydanému platobnému rozkazu podal vedľajší účastník na strane odporkyne. Z tohto odporu, ktorý bol odporkyni doručený dňa 20.12. 2012 sa odporkyňa mohla dozvedieť všetky tie právne predstavy, pre ktoré podaním doručeným súdu dňa 16.5. 2014 podala návrh na obnovu konania. I keď súd dospel

k záveru, že nie sú dané dôvody pre obnovu konania, treba dospieť i k záveru, že návrh na obnovu konania odporkyňa podala oneskorene po uplynutí lehoty podľa § 230 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a i preto treba jej návrh na obnovu konania zamietnuť. Z ustanovenia § 233 Občianskeho súdneho poriadku je zrejmé, že, ak je pravdepodobné, že sa návrhu na obnovu konania vyhovie, môže súd nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia o veci. Keďže v prejednáwanej veci sa návrhu na obnovu konania nevyhovelo, nebolo dôvod ani povoliť odklad vykonateľnosti rozhodnutia, o ktorého obnovu sa v tomto konaní navrhovateľka domáhala, a preto i v tejto časti súd návrh navrhovateľa zamietol. O náhrade trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

Proti tomuto rozhodnutiu podala včas odvolanie odporkyňa, ktorá namietala, že rozhodnutie okresného súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení veci, že na základe vykonaných dôkazov dospel súd k nesprávnym skutkovým zisteniam a navrhla uznesenie zmeniť a jej návrhu vyhovieť. Poukázala na rozsudky Európskeho súdu vo veci C-168/05, C-243/08. K problematike zachovania subjektívnej lehoty sa nemožno stotožniť s názorom, že pre plynutie tejto lehoty má byť rozhodujúce, že prípadné rozhodnutia Európskeho súdneho dvora sú verejne dostupné. Účinky zverejnenia rozhodnutí SD nemožno povyšovať na úroveň legislatívnych aktov. Množstvo rozhodnutí nie je ani dostupných v slovenskom jazyku. Nesúhlasí s tým, že sa mohla dozvedieť právne predstavy z odporu vedľajšieho účastníka. V odpore nie je žiadna zmienka o týchto rozhodnutiach. Subjektívna lehota bola zachovaná. Pokiaľ vnútroštátny súd neprihliadne pri svojom rozhodnutí na rozsudok SD ES, potom nemožno hovoriť, že sa jedná iba o nesprávne hmotnoprávne posúdenie veci, ktoré nezakladá dôvod obnovy konania. Jedná sa totiž o procesné pochybenie, ktoré má za následok porušenie princípu spravodlivosti. Okresný súd v potrebnom rozsahu neskúmal nárok navrhovateľa, vydal vo veci platobný rozkaz, hoci to príslušné ustanovenia O.s.p. ako aj citované rozhodnutia SD ES výslovne zakazovali.

K odvolaniu odporkyne sa navrhovateľ nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Okresný súd zistil náležité skutkový stav, vec po právnej stránke správne posúdil a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, odôvodnenie napadnutého uznesenia má všetky náležitosti v zmysle § 167 ods. 2 O.s.p. a § 157 ods. 2 O.s.p., s ktorými dôvodmi sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje.

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu odvolací súd dodáva:

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži k tomu, aby mohol byť znova prejednaný právoplatne skončený spor, alebo iná právna vec, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, pre ktoré pôvodné rozhodnutie o veci samej z hľadiska správnosti a úplnosti skutkových zistení a skutkových záverov nemôže obstáť. Obnova konania je teda právnym inštitútom, pomocou ktorého možno dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne.

Zákonná úprava okrem vecných dôvodov prípustnosti obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. vyžaduje aj dodržanie zákonných subjektívnych a objektívnych lehôt, v ktorých je možné podať návrh na obnovu konania. Z dôvodu hospodárnosti konania súd najskôr zisťuje, či sú zachované zákonné lehoty.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p. je subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania tri mesiace od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Subjektívna trojmesačná lehota platí pre všetky dôvody obnovy konania teda aj pre dôvod obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p., ktoré ustanovenie odporkyňa v odvolaní zdôrazňuje podčiarknutím.

Zo spisu z pôvodného konania vedeného pod sp. zn. 12Ro/235/2012 odvolací súd zistil, že odpor proti dotknutému platobnému rozkazu, ktorý podal vedľajší účastník popri odporkyňi, bol odporkyňi doručený

dňa 20.02.2012. Z obsahu odporu je zrejmé, že jeho právne závery o nesprávnosti vydaného platobného rozkazu vychádzajú z rozsudkov Európskeho súdneho dvora citovaných odporkyňou v návrhu na obnovu konania bez ohľadu na to, že neboli v odpore označené konkrétnymi značkami. Z odporu sa odporkyňa mohla dozvedieť všetky tie právne predstavy vyplývajúce z rozsudkov Európskeho súdneho dvora, pre ktoré podala dňa 16.05.2014 návrh na obnovu konania.

Zo zistených skutočností vyplýva správnosť záveru okresného súdu, že návrh na obnovu konania podala odporkyňa oneskorene po uplynutí lehoty podľa § 230 ods. 1 O.s.p..

V tomto prípade odvolací súd zdôrazňuje, že v prejednávanej veci sa jedná o druh civilného procesu, v ktorom zodpovednosť za výsledok konania spočíva predovšetkým na účastníkoch konania. Bolo preto povinnosťou odporkyne uviesť a označiť skutočnosť svedčiacu o tom, že návrh bol podaný včas.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom odporkyne v odvolaní, že v prípade, ak účastník konania napadol právoplatné rozhodnutie návrhom na obnovu konania z dôvodu jeho rozporu s rozhodnutím Súdneho dvora európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev, nie je celkom zrejmé ako jednoznačne určiť začiatok plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty. Od účastníka nemožno spravodlivo požadovať, aby sledoval celú judikatúru Súdneho dvora a ďalších dvoch komunitárnych súdov. V prejednávanej veci je však preukázané, kedy sa odporkyňa o týchto rozhodnutiach resp. o ich obsahu dozvedela, a to doručením odporu vedľajšieho účastníka dňa 20.02.2012.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu v časti o zamietnutí obnovy konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Okresný súd nepovolil obnovu konania, preto nemohol vyhovieť návrhu odporkyne na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu podľa § 233 O.s.p., a správne tento návrh zamietol. Zákonným predpokladom odkladu vykonateľnosti je totiž pravdepodobnosť vyhovenia návrhu na obnovu konania. Keďže odvolací súd potvrdil zamietnutie návrhu na obnovu konania, je potrebné uznesenie okresného súdu aj v časti o zamietnutí návrhu na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 224 ods. 4 O.s.p. z dôvodu postupu okresného súdu podľa § 151 ods. 3 O.s.p. okresný súd.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.